

Gmina Miasto Łańcut

**Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla
Miasta Łańcuta na lata 2015-2020
Skrócona wersja dokumentu
strategicznego**

**Opracowanie:
mgr Joanna Sanik**

Łańcut 2016 r.

SPIS TREŚCI:

1. Wstęp do Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Łańcuta na lata 2015-2020.....	3
1.1. Podstawa prawna i formalna opracowania	4
1.2. Cele opracowania	4
2. Charakterystyka Miasta Łańcut – informacje ogólne	6
3. Wyniki bazowej inwentaryzacji emisji dwutlenku węgla na terenie Miasta Łańcuta	8
3.1. Podsumowanie zużycia energii, emisji CO ₂ oraz ilości energii pozyskiwanej z OZE	9
4. Opis działań na rzecz gospodarki niskoemisyjnej	15

1. Wstęp do Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Łańcuta na lata 2015-2020

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Łańcuta na lata 2015-2020 (dalej zwany również PGN lub Plan) jest dokumentem strategicznym, który koncentruje się na podniesieniu efektywności energetycznej Miasta, zwiększeniu wykorzystania odnawialnych źródeł energii, ograniczenia emisji zanieczyszczeń do powietrza, w tym redukcji emisji gazów cieplarnianych. Plan wyznacza cele w zakresie:

- redukcji emisji gazów cieplarnianych do roku 2020 o 20% tj. o 1,31 Mg CO₂/ mieszkańca/ rok
- zwiększenia do roku 2020 udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych o 20%
- redukcji do 2020 roku zużycia energii finalnej o 20% tj. o 4,5 MWh/ mieszkańca/ rok
- redukcji zanieczyszczeń do powietrza o 20%
- kierunki oraz plany i harmonogramy związane z realizacją założeń gospodarki niskoemisyjnej.

Istotą Planu jest osiągnięcie korzyści ekonomicznych, gospodarczych, społecznych i środowiskowych wynikających z działań zmniejszających emisje gazów cieplarnianych.

W dokumencie przedstawiono ogólne informacje o Planie Gospodarki Niskoemisyjnej, metodykę oraz cel jego opracowania. Zebrane zostały wyniki analizy dokumentów strategicznych, która objęła dokumenty zarówno na szczeblu globalnym, krajowym, wojewódzkim, jak i lokalnym i dotyczyła ich zgodności z PGN. Celem analizy, w szczególności dokumentów na szczeblu wojewódzkim i lokalnym, było wskazanie wzajemnych powiązań i odniesień pomiędzy nimi a gospodarką niskoemisyjną.

W Planie Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Łańcuta na lata 2015-2020 przedstawiona została diagnoza Miasta sporządzona w oparciu o wiele kryteriów, w tym obejmujących m.in. opis stanu Miasta, uwarunkowania społeczne i gospodarcze z uwzględnieniem dziedzin istotnych dla Planu, tj: działalność gospodarcza, mieszkalnictwo, demografia, komunikacja i transport, środowisko naturalne i przyrodnicze. W zakresie oceny stanu środowiska Plan skoncentrowany jest przede wszystkim na analizie jakości powietrza, jednego z komponentów środowiska, w którym najwyraźniej obserwowane będą rezultaty działań związanych z realizacją gospodarki niskoemisyjnej. W Planie został zawarty opis aktualnego stanu systemów zaopatrzenia Miasta w gaz, energię elektryczną oraz ciepło sieciowe, a także system transportowy i komunikacyjny. Wielowymiarowa analiza stanu Miasta przedstawiona w Planie pozwoliła na rozpoznanie i zdiagnozowania obszarów wpływających na gospodarkę niskoemisyjną (m.in. mieszkalnictwo, transport, przemysł), a także na wskazanie wyzwań, celów strategicznych i szczegółowych, a także wyznaczenia właściwych kierunków działań. Najbardziej newralgicznymi obszarami z punktu widzenia gospodarki niskoemisyjnej na terenie Gminy Miasta Łańcut jest emisja pochodząca z tytułu spalania paliw na drogach zwłaszcza na drogach powiatowych oraz emisja z tytułu poboru energii elektrycznej.

Działania zaplanowane w Planie gospodarki niskoemisyjnej realizowane będą w sektorach użyteczności publicznej, oświetlenia ulicznego, transportu, mieszkalnictwa, handlu, usług i przedsiębiorstw oraz dystrybucji ciepła. Ich realizacja będzie wspierać rozwój gospodarki niskoemisyjnej, mniej uciążliwej dla środowiska i podnoszącej komfort życia mieszkańców.

1.1. Podstawa prawna i formalna opracowania

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Łańcuta na lata 2015-2020 jest dokumentem strategicznym, który koncentruje się na podniesieniu efektywności energetycznej, zwiększeniu wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz redukcji emisji gazów cieplarnianych. Istotą Planu jest osiągnięcie korzyści ekonomicznych, społecznych i środowiskowych wynikających z działań zmniejszających emisje gazów cieplarnianych.

Konieczność sporządzenia Planu Gospodarki Niskoemisyjnej oraz przede wszystkim realizacji przedsięwzięć opisanych w Planie wynika z postanowień **Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu** (ratyfikowanej przez Polskę w 1994 r.), uzupełniającego ją **Protokołu z Kioto** z 1997 r. oraz **Pakietu klimatyczno-energetycznego** przyjętego przez Komisję Europejską w grudniu 2008 roku.

Ponadto potrzeba opracowania i realizacji Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Łańcuta na lata 2015-2020 wpisuje się również w politykę kraju i wynika z **Założeń Narodowego Programu Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej** przyjętych przez Radę Ministrów 16 sierpnia 2011 r. Umożliwi również gminie spełnienie obowiązków nałożonych na jednostki sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej, wynikające z **ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej** (Dz.U. nr 94, poz. 551 z późn. zm.).

1.2. Cele opracowania

Celem opracowania Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Łańcuta na lata 2015-2020 jest określenie wielkości emisji dwutlenku węgla emitowanego z obszaru Miasta Łańcut. W dalszej kolejności umożliwi to określenie obszarów największej emisji, aby następnie wyznaczyć działania służące jej ograniczeniu. Inwentaryzacja obejmuje całkowity obszar administracyjny Gminy Miasto Łańcut.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej Miasta Łańcuta na lata 2015-2020 ma na celu również przeprowadzenie analizy możliwych do realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych i nieinwestycyjnych, których wdrożenie będzie skutkowało zmianą dotychczasowej struktury stosowanych nośników energetycznych, a przy tym zmniejszeniem finalnego zużycia energii na terenie Miasta. Konsekwencją planowanych działań będzie stopniowe zmniejszanie emisji gazów cieplarnianych (CO₂) do atmosfery.

Główne cele strategiczne Planu

Głównymi celami prowadzenia gospodarki niskoemisyjnej określonymi w dokumencie są:

- poprawa jakości powietrza poprzez redukcję emisji zanieczyszczeń i gazów cieplarnianych związanej ze spalaniem paliw na terenie Miasta Łańcuta - 20% tj. o 1,31 Mg CO₂/ mieszkańca/rok
- zwiększenie udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych - 20%,

- redukcja poziomu zużytej energii finalnej na terenie Miasta Łańcuta -20% tj. 4,5 MWh/mieszkańca/ rok.

Cele operacyjne Planu

Cele strategiczne zostaną osiągnięte głównie dzięki realizacji następujących celów operacyjnych:

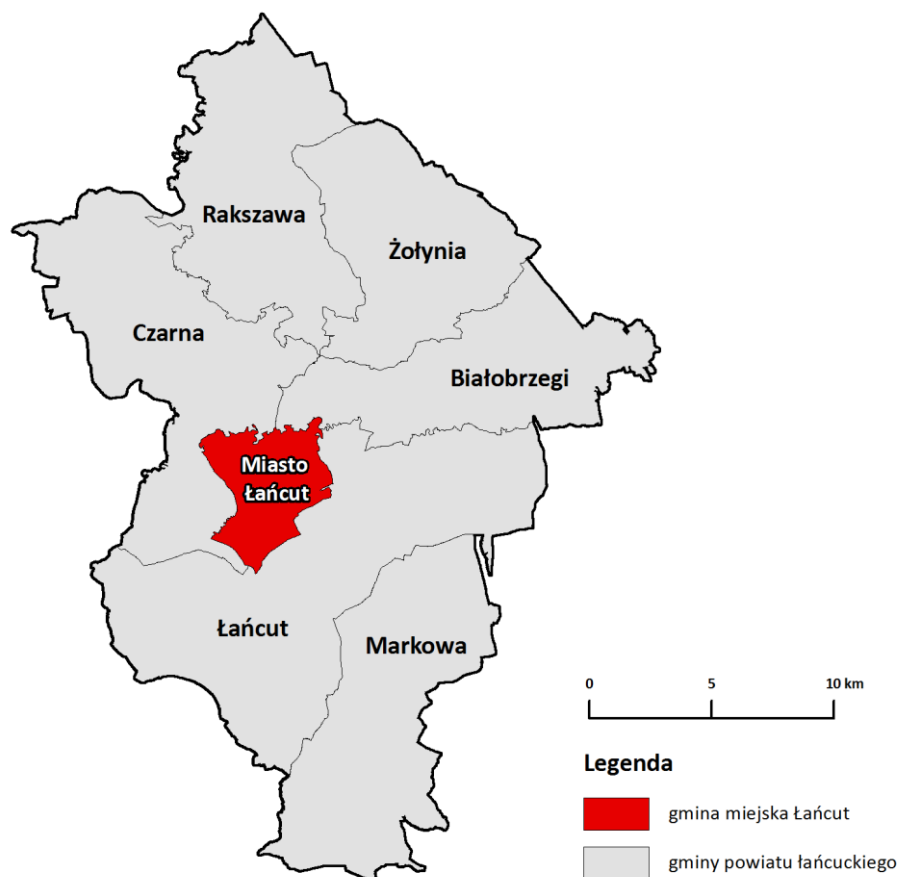
- rozwój planowania energetycznego w Mieście Łańcutcie,
- identyfikacja obszarów problemowych na terenie Miasta Łańcuta,
- rozwój systemu zarządzania energią i środowiskiem,
- obniżenie poziomu energochłonności w poszczególnych sektorach odbiorców energii,
- optymalizacja działań związanych z produkcją i wykorzystaniem energii,
- utrzymanie tendencji wzrostowej wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych,
- podniesienie poziomu świadomości społeczeństwa z zakresu ochrony środowiska,
- aktywizacja lokalnej społeczności oraz poszczególnych uczestników lokalnego rynku energii w działania ograniczające emisję gazów cieplarnianych.

Ponadto opracowany Plan Gospodarki Niskoemisyjnej Miasta Łańcuta na lata 2015-2020 będzie niezbędnym dokumentem, umożliwiającym ubieganie się o przyznanie środków pomocowych z budżetu Unii Europejskiej w nowej perspektywie finansowej na lata 2014-2020.

2. Charakterystyka Miasta Łańcut – informacje ogólne

Miasto Łańcut to samodzielna jednostka administracyjna - gmina miejska, równocześnie jest siedzibą władz miejskich, siedzibą władz powiatu łańcuckiego i licznych instytucji o znaczeniu powiatowym oraz siedzibą władz gminy wiejskiej Łańcut. Położony jest w południowo-wschodniej Polsce, w centralnej części województwa podkarpackiego, w granicach powiatu łańcuckiego oraz w granicach Rzeszowskiego Obszaru Funkcjonalnego. Od północy i zachodu graniczy z gminą Czarna, od północno-wschodu z gminą Białobrzegi, natomiast od południa i wschodu z gminą wiejską Łańcut (Rysunek 1).

Rysunek 1. Położenie Miasta Łańcuta na tle podziału administracyjnego powiatu łańcuckiego

Źródło: opracowanie własne.

Łańcut położony jest w bliskiej odległości, tj. około 17 km na wschód od stolicy województwa podkarpackiego – Rzeszowa. Odległości do innych sąsiednich miast wynoszą odpowiednio: Przeworsk - 21 km, Leżajsk - 29 km, Sokołów - 25 km, Kańczuga - 18 km, Dynów - 34 km. Odległości z Łańcuta do siedzib sąsiednich gmin są niewielkie i mieszczą się w granicach do 15 km. Miasto leży również w strefie przygranicznej, tj. ok. 80 km od przejścia granicznego z Ukrainą.

Zgodnie z danymi Banku Danych Lokalnych GUS według stanu na rok 2014, miasto Łańcut zajmuje powierzchnię 19,4 km², co stanowi 4,3% terytorium powiatu łańcuckiego. Jest zamieszkiwane przez

17 982 osoby (22,5% ludności powiatu łańcuckiego). Gęstość zaludnienia utrzymuje się na poziomie 946 osób/km².

Na terenie łańcuta wydzielonych zostało 5 jednostek pomocniczych, którymi są następujące osiedla: Śródmieście, Wschód, Południe, Przedmieście Grabskie i Podzwierzyniec Kąty¹. Największą, pod względem zajmowanej powierzchni, jednostką pomocniczą łańcuta jest osiedle Podzwierzyniec Kąty o powierzchni około 6,1 km², co stanowi 32% obszaru miasta. Dużymi powierzchniowo osiedlami są również osiedla Południe (3,3 km²) i Przedmieście Grabskie (5,0 km²). Najmniejszymi jednostkami pomocniczymi łańcuta są osiedle Śródmieście (2,03 km²) i osiedle Wschód (2,5 km²)².

Na obszarze łańcuta znajdują się instytucje użyteczności publicznej, zakłady usługowe i przemysłowe zatrudniające od kilkudziesięciu do kilkuset pracowników. Obiekty działalności produkcyjnej zlokalizowane są głównie w północnej części miasta.

Miasto posiada duże walory turystyczno – krajoznawcze. Jednym z głównych atutów łańcuta jest zasobność w obiekty kultury materialnej, stanowiące dziedzictwo kulturowe. W centrum miasta usytuowany jest ponad 30 ha kompleks parkowo – pałacowy Lubomirskich i Potockich – zabytek o znaczeniu międzynarodowym (Zespół zamkowo – parkowy *rozporządzeniem Prezydenta RP uznany został za pomnik historii Dz. U. z 2005 Nr 167, poz. 1402*). W łańcutcie znajduje się Muzeum Gorzelnictwa, liczny zbiór ikon, rynek łańcucki ze starymi kamieniczkami, kościół farny, liczne zabytkowe wille oraz zabytki architektury judaistycznej: synagoga, cmentarz żydowski.

¹Źródło: Biuletyn Informacji Publicznej Urzędu Miasta łańcuta (www.lancut.bilutyn.net).

²Źródło: Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta łańcuta (2001–2010).

3. Wyniki bazowej inwentaryzacji emisji dwutlenku węgla na terenie Miasta Łańcuta

Wyniki bazowej inwentaryzacji dla Gminy Miasto Łańcuta przedstawia się następująco:

- Emisja pochodząca z tytułu poboru energii elektrycznej – 56.244,41 MG CO₂/rok
- Emisja pochodząca z tytułu ruchu po drogach na terenie Miasta Łańcut
 - droga krajowa – 6.961,1515 Mg CO₂/ rok,
 - drogi wojewódzkie – 8.835,131383 Mg CO₂/ rok,
 - drogi powiatowe – 12.950,351 Mg CO₂/ rok,
 - drogi lokalne – 12.909,04 Mg CO₂/ rok
- Emisja w sektorze publicznym
 - energia elektryczna- emisja – 13874,48 Mg CO₂/ rok
 - olej opałowy – 55,306 Mg/ rok
 - gaz ziemny -1275,98 Mg CO₂/ rok
- Emisja w sektorze prywatnym
 - gaz ziemny - 842785,340 Mg Co₂/ rok
 - węgiel kamienny - 117,263
 - drewno - 1401,978 Mg CO₂/ rok
 - propan – butan - 11,544 Mg CO₂/ rok
 - olej napędowy¹³- 3887,427288 Mg CO₂/ rok
 - olej opałowy - 6,291230 Mg CO₂/ rok
 - benzyna¹⁴ - 205,401874 Mg/ rok

¹³ Wliczony w punkcie Transport.

¹⁴ j.w.

3.1. Podsumowanie zużycia energii, emisji CO₂ oraz ilości energii pozyskiwanej z OZE

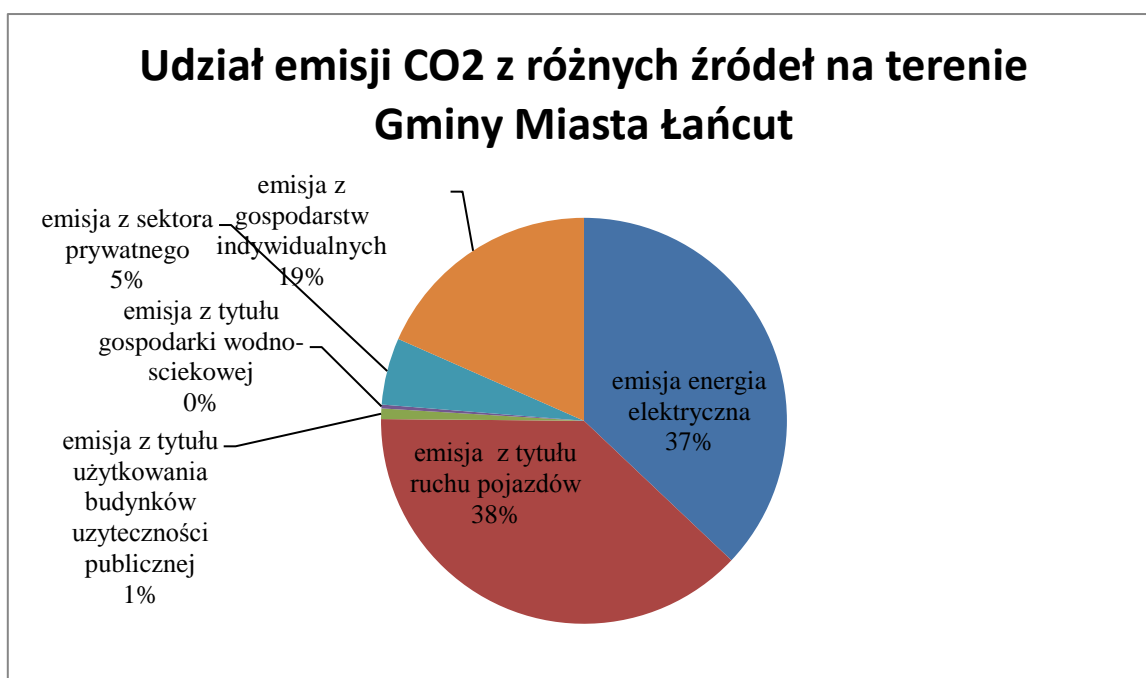
Tabela 1. Emisja CO₂ do atmosfery w Mg/ rok w podziale na sektory

Źródło emisji	Energia elektryczna	Gaz ziemny	Gaz ciekły	Olej opałowy	Węgiel kamienny	Drewno	Benzyna	Olej napędowy	Gaz	Energia OZE w roku 2020 w MWh	Energia OZE w roku 2020 w MWh
Budynki, wyposażenie /urządzenia komunalne	12585,20	1345,6012		55,306						0,00	17717
Budynki, wyposażenie /urządzenia usługowe (niekomunalne)	5943,11	1810,564	1,418		106,544					0,00	Na obecnym etapie brak możliwości oszacowania
Budynki mieszkalne	9800,49	6948,599			15260,5	642,97				0,00	Na obecnym etapie brak możliwości oszacowania
Komunalne oświetlenie publiczne	807,94									0,00	Na obecnym etapie brak możliwości oszacowania
Przemysł	16533,72	84097,4776	10,126	6,291230	117,263	1401,978				0,00	Na obecnym etapie brak możliwości oszacowania
Transport publiczny								42,11		0,00	Na obecnym etapie brak możliwości oszacowania
Transport prywatny							4964,0635	902,557	3158,9495	0,00	Na obecnym etapie brak możliwości oszacowania

Tabela 2. Suma emisji CO₂ w Mg/ rok na terenie Gminy Miasta Łańcuta – prognoza do roku 2020

Źródła emisji	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Emisja z energii elektrycznej	46401,19	47143,61	47143,61	47897,91	47897,91	48664,27
Emisja z tytułu ruchu pojazdów po drogach	47676,87	49080,22	50249,84	51469,62	52742,16	54070,20
Emisja z tytułu użytkowania budynków publicznych	1051,62	1083,17	1115,66	1149,13	1183,61	1219,11
Emisja gospodarka wod-kan	379,92	379,92	379,92	379,92	379,92	379,92
Emisja z sektora prywatnego	2453,16	6867,80	7047,01	7258,42	7448,55	7672,01
Emisja z tytułu spalania paliw przez gosp. indywidualne	23034,89	23219,17	23600,36	23901,78	24321,91	24775,77
Suma emisji ze wszystkich źródeł	120997,64	127773,89	129536,41	132056,78	133974,05	136781,28

Źródło: Obliczenia własne

Źródło: Obliczenia własne

Jak wynika z powyższych zestawień najwięcej CO₂ do atmosfery emitowane jest ze spalania paliw w związku z ruchem pojazdów po drogach Gminy Miejskiej Łańcut, a w szczególności po drogach powiatowych. Kolejnym zasadniczym źródłem emisji jest emisja związana z poborem energii elektrycznej. Mając powyższe na uwadze konieczna jest promocja energooszczędnych urządzeń do poboru energii elektrycznej, edukacja ekologiczna mieszkańców oraz zmiana przyzwyczajeń związanych z przemieszczaniem się po gminie (np. budowa ścieżek rowerowych i upowszechnianie jazdy na rowerze) oraz wymiana oświetlenia ulicznego, w budynkach użyteczności publicznej.

Tabela poniższa przedstawia prognozę dobowej emisji CO₂ na mieszkańca do roku 2020.

Tabela 3. Prognoza dobowej emisji CO₂ na mieszkańca do roku 2020

Rok	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Liczba ludności	17989	17917	17845	17774	17702	17631
Emisja CO₂ w Mg/ rok	120997,64	127773,89	129536,41	132056,78	133974,05	136781,28
Emisja na mieszkańca w Mg CO₂/ rok	6,73	7,13	7,26	7,43	7,57	7,76
Dobowa emisja na mieszkańca w kg/ dobę	18,43	19,54	19,89	20,36	20,73	21,25
Dobowa emisja w Mg CO₂/rok	0,01842746	0,0195379	0,01988725	0,02035592	0,020734712	0,02125451

Źródło: Obliczenia własne

Jak wynika z powyższego zestawienia w roku 2015 na mieszkańca przypadać będzie 0,01842746 Mg CO₂ na dobę. Prognozowany jest wzrost emisji na mieszkańca, pomimo spadku liczby mieszkańców. Związane jest to ze wzrostem zużywanej energii, rosnącym ruchem pojazdów (w szczególności po drogach krajowych i wojewódzkich). **W roku 2020 przypadać będzie 0,02125451 Mg CO₂ na mieszkańca na dobę.**

Tabela 4. Końcowe zużycie energii

lp.	kategoria	Końcowe zużycie energii [MWh]															razem
		energia elektryczna	ciepło/ciepłota	paliwa kopalne								energia odnawialna					
				gaz ziemny	gaz ciekły	olej opałowy	olej napędowy	benzyna	węgiel brunatny	węgiel kamienny	drewno	olej roślinny	biopaliwo	inna biomas	światło słoneczne	geotermiczna	
BUDYNKI, WYPOSAŻENIE/URZĄDZENIA I PRZEMYSŁ																	
1	Budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne	15 499,02		6 653,07		237,83											22 389,92
2	Budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunlane)	7 319,10		8 817,43	6,25					43 797,63	1 986,78						61 927,19
3	Budynki mieszkalne	12 069,57		33 839,78						43 792,65	1 990,57						91 692,57
4	Komunalne oświetlenie publiczne	995,00															995,00
5	Przemysł (z wyjątkiem zakładów objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji UE – ETS)	20 361,72		4 095,50	44,57	27,05				336,54	4 332,12						29 197,50
RAZEM BUDYNKI, WYPOSAŻENIE/URZĄDZENIA, OŚWIETLENIE I PRZEMYSŁ		56 244,41		53 405,78	50,82	264,88	0,00	0,00	0,00	87 926,82	8 309,47	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	206 202,18
TRANSPORT																	
6	Tabor gminny																0,00
7	Transport publiczny					185,38											185,38
8	Transport prywatny i komercyjny				48 521,66	24 778,51	124 758,81										198 058,98
RAZEM TRANSPORT																	198 244,36
RAZEM																	404 446,54

Liczba mieszkańców: 17.982 osoby

Zużycie energii w przeliczeniu na 1 mieszkańca: 22,49 MWh.

Tabela 5. Emisja CO₂

lp	kategoria	Emisje CO ₂ [t]/emisje ekwiwalentu CO ₂ [t]															razem
		energia elektryczna	ciepłota/ochład	paliwa kopalne								energia odnawialna					
				gaz ziemny	gaz ciekły	olej opałowy	olej napędowy	benzyna	węgiel brunatny	węgiel kamienny	drewno	olej roślinny	biopaliwo	inna biomasa	słoneczna ciepła	geotermiczna	
BUDYNKI, WYPOSAŻENIE/URZĄDZENIA I PRZEMYSŁ																	
1	Budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne	12.585,00		1.345,60		55,31											13 985,91
2	Budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne)	5.943,11		1.810,56	1,42												7 755,09
3	Budynki mieszkalne	9.800,49		6.948,60						15.260,50	642,97						32 652,56
3.1	spółdzielnie mieszkaniowe																0,00
3.2	wspólnoty mieszkaniowe																0,00
3.3	jednorodzinne																0,00
4	Komunalne oświetlenie publiczne	807,94															807,94
5	Przemysł (z wyjątkiem zakładów objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji UE – ETS)	16.533,72		840,97	10,13	6,29				117,26	1 401,98						18 910,35
RAZEM BUDYNKI, WYPOSAŻENIE/URZĄDZENIA, OŚWIETLENIE I PRZEMYSŁ		45.670,26		10.945,74	11,54	61,60	0,00	0,00	0,00	15 377,76	2.044,95	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	74. 111,85
TRANSPORT																	
6	Tabor gminny																0,00
7	Transport publiczny						42,11										42,11
8	Transport prywatny i komercyjny				9 963,38		5 631,48	27 724,18									43 319,04

RAZEM TRANSPORT																	43 361,15
INNE																	
9	Gospodarowanie odpadami																
10	Gospodarowanie ściekami																
RAZEM																	117 473,00
Oдноśne współczynniki emisji CO₂ w [t/MWh]		0,812	0,231										0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Liczba mieszkańców: 17.982 osoby

Emisja CO₂ w przeliczeniu na 1 mieszkańca: 6,53 t

4. Opis działań na rzecz gospodarki niskoemisyjnej

Celem doboru działań na rzecz gospodarki niskoemisyjnej Miasta Łańcuta jest przedstawienie planu zadań sprzyjających redukcji emisji CO₂.

W tej części Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Łańcuta na lata 2015–2020 zamieszczono opis planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych oraz nieinwestycyjnych, jak również przedsięwzięć komplementarnych realizowanych w ramach ZIT ROF. Na początku przedstawione zostały podstawowe projekty inwestycyjne z zakresu poprawy efektywności energetycznej i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii, czyli przedsięwzięcia które mają doprowadzić do osiągnięcia zakładanych w Planie celów strategicznych tj. **zakładanej redukcji emisji CO₂ o minimum 20% do 2020 roku.**

Działania inwestycyjne przedstawiono według formuły tabelarycznej zawierającej:

- Nazwę zadania
- Zakres rzeczowy
- Efekt / redukcja CO₂ w Mg - CO₂/rok
- Odpowiedzialnego za realizację
- Okres realizacji
- Szacunkową wartość
- Źródło finansowania

Działania inwestycyjne pogrupowano w następujące zakresy:

- w zakresie ograniczenia energochłonności systemu dystrybucji ciepła sieciowego
- w zakresie ograniczenia energochłonności budynków i obiektów użyteczności publicznej
- w zakresie ograniczenia energochłonności budynków mieszkalnych indywidualnych i wielorodzinnych oraz budynków do prowadzenia działalności gospodarczej
- w zakresie ograniczenia emisyjności transportu
- działania wspomagające

Następnie zamieszczono projekty uzupełniające związane z działaniami administracyjnymi, edukacyjnymi i promocyjnymi. Projekty te są komplementarne względem podstawowych przedsięwzięć gospodarki niskoemisyjnej, jak również wpisują się w cele całego dokumentu strategicznego.

W dalszej kolejności zamieszczono przedsięwzięcia realizowane w ramach Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych Rzeszowskiego Obszaru Funkcjonalnego, którego miasto jest członkiem.

Zaproponowane w Planie zadania inwestycyjne pozwolą na redukcję emisji dwutlenku węgla do atmosfery w ilości 73.355,9 Mg na rok, co daje 60% spadek emisji substancji do atmosfery.